Γεωργίου Α — Μονὴ ἐν Δομούζ-Δερέ περὶ Βεκτάσιν.

0207

F. W. Hasluck: the Bektashi
in British School at Athens Annual.
τ. 21 (1914)
σ. 102-103

Ὁ Τεκὲς οὗτος [τῶν Βεκτασίδων] ἐν Δομούζ Δερέ, παρὰ τὴν Κεσίνην εἶναι ἡ κατοικία ἑνὸς σεῖχη (abbot) καὶ τριῶν ἢ τεσσάρων δερβισῶν.

Ἡ ἱστορία του εἶναι ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα σχετικῶς μὲ τὰς ὑπὸ τῶν Βεκτασίδων καταλήψεις [Χριστιανικῶν ναῶν].

Κατὰ τὴν ἐπιτόπιον παράδοσιν, ἡ ὁποία ὅπως θέλομεν ἴδει ἐπιβεβαιοῦται ὑπὸ βεβαίας ἀποδείξεως (solid evidence), ὁ Τεκὲς αὐτὸς ἀρχικῶς ἦτο

Μικρὰ Ἑλληνικὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

Οἱ Βεκτασίδες, λέγεται, ὑπεισῆλθον ἐκεῖ, κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ μετὰ τὴν ἐπιδημίαν πανώλους, ἡ ὁποία ἐξέλειψε (depopulated) τὸν γείτονα Χριστιανικὸν χωρίον Tchiltik.

Τοῦτο λέγεται ὅτι συνέβη "πρὸ 60 περίπου ἐτῶν"

Πιθανῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τελευταίας μεγάλης ἐμφανίσεως τῆς πανώλους ἐν Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, τὸ 1836-9 σχεδὸν ἐνθυμούμενος ὑπὸ ἐπιζώντων εἰσέτι.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰσέτι ἑορτάζεται ἐν Δομούζ Δερέ διὰ πανηγύρεως (ἀκολουθεῖ)

εἰς τὴν ὁποίαν προσέρχονται Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι.
Τὰ μέλη τῶν δύο θρησκευμάτων δὲν ἔρχονται καὶ
αὐτὴν εἰς ἐπαφὴν περισσότερον τοῦ ὅλη εἶναι
ἀπολύτως ἀναγκαῖον.

Ἡ ἀρχικὴ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου διηρέθη ὑπὸ τῶν
Δεσβιοῦν εἰς διάφορα διαμερίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα
περιλαμβάνονται καλοικίαι, καὶ

Διαμέρισμα τάφων διὰ τοὺς σεΐχας (abbots).
Τὸ διαμέρισμα, τὸ ὁποῖον ἐγκλείει τὸ ἀρχαῖον
ἱερὸν ("sanctuary") εἰσέλε ~~διαλ~~ σύγει τὸ ἄνω μέρος
τοῦ τέμπλου, καὶ εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ λοιχοῦ
εἶναι ἀρχαία εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου,
ἐκατέρωθεν τῶν ὁποίαν εἶναι ἀνημμέναι λυχνίαι.
Τοῦτο πράγματι τὸ εἶδε ὁ Εἰδέναμε τὰν πληροφο-
ρίαν Ἰταλὸς φίλος ἐπὶ πολὺν χρόνον
διαμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Κεσσάνων καὶ ἔ-
χει φιλικὰς σχέσεις μὲ τοὺς δεσβίσας τοῦ Τεκέ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ